

[I. A. Hansen.]

enigt i den radikale Opfattelse. For øvrigt kan man aldeles ikke foretage en Deling af Vælgerne, som det ærede Medlem har gjort. Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at han to Gange har været Medlem af en Regering, der aldrig har haft et Flertal af Vælgere bag sig; men ikke desto mindre fandt denne Regering sig kompetent til at gennemføre de mest gennemgribende Foranstaltninger — jeg nævner som Eksempel Prisreguleringen.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

**P. Munch:** Det bedrøver mig, at den ærede Ordfører for Venstre nu i saa høj Grad afsvækkede de Udtalelser, han havde fremført før, og paa et givet Punkt, nemlig hvorvidt man skulde tage Hensyn til Reduktionen i 1922, kom i direkte Modsætning til, hvad han før udtalte. Med Hensyn til Vælgerafgørelsen og den Regering, der tidligere, uden at have noget absolut Flertal blandt Vælgerne, dog gennemførte en omfattende politisk Virksomhed, har jeg maaske Grund til at understrege, at den Regering, der stod i den Situation en vis Aarrække, kom til at virke saaledes, at disse gennemgribende Foranstaltninger blev udført ikke paa de to Partiers Stemmer, den havde bag sig ved Ministeriets Dannelse, men med Tilslutning fra alle fire Partier eller i det mindste fra tre Partier; og den meget omfattende Prisregulering hvilede paa en Lov, der var vedtaget af alle fire Partier. De tre Partier, der har udtalt sig imod den Opfattelse, der er hævdet fra deres Side, som er Talsmænd for det militære Forslag, der her foreligger, havde paa sidste Valgdag flere Stemmer end de to Partier, der nu sidder med Flertal her i Salen. Men er der Tvivl om Stillingen blandt danske Vælgere, saa er Vejen simpel og lige til for at faa det afgjort: Lad os faa den Folkeafstemning, som der Gang paa Gang fra vor Side er stillet Forslag om.

**Holstein:** Den højtærede Forsvarsminister begyndte sin Tale med at udtale sin uforbeholdne Tilfredshed med den Omtale, som hans Forslag til Rigets Forsvar har været Genstand for i Pressen. Forholdet er, som bekendt, det, at den højtærede Ministers Forslag er blevet sablet ned til Bunden i alle Partiers Presse undtagen maaske i det dertil indrettede ministerielle Ekko, der hedder „Venstres Provinspresse“, og et enkelt Hovedstadsblad,

hvis journalistiske Jonglørkunst jeg altid uforbeholdent har beundret.

Jeg maa sige, at der gælder for mit Vedkommende det samme med Hensyn til Pressen som med Hensyn til den saakaldte Sagkundskab, at jeg tager den ikke alt for højtideligt. Jeg har set Dagbladet „Nationaltidende“ i 1922 gaa skarpt imod Militærforliget og fastholde sin Kritik ca. en Maaned efter, at Forliget var blevet vedtaget, og derefter falde til Føje og blive en ihærdig og varm-hjertet Forsvarer for Ordningen af 1922. Jeg har set „Berlingske Tidende“ paa samme Maade i 1922 paa det skarpeste gaa imod Forliget den Gang, og jeg har set det samme Blad nu anbefale at slutte Forlig paa Grundlag af et Forslag, som er meget ringere end 1922-Forliget. Naar saadant er Tilfældet, vil maaske selv den højtærede Forsvarsminister undskyldte mig, at jeg heller ikke finder Anledning til at tage den politiske Presse her i Landet alt for højtidelig som Garanter, som Udryk for, om en Forsvarsordning er god eller daarlig.

Jeg maa i øvrigt sige, at den Beskedenhed og Nøjsomhed, som den højtærede Forsvarsminister lægger for Dagen, naar han erklærer sig tilfreds med den Omtale, hans Forslag har faaet i Pressen, kontrasterer behageligt med den Officiant-overlegenhed, hvormed den højtærede Forsvarsminister her Gang paa Gang gentager intetsigende Banaliteter, og med den sneidige og frejdige Kommandotone, hvormed han revser de Konservative, saa snart de viser mindste Tegn til Opsætsighed mod Feltherrens Ønsker og Villie, og ogsaa med den næsten militaristiske Brutalitet, hvormed den højtærede Forsvarsminister fuserer sin store og udmærkede militære Sagkundskabs-Forbundsfælle fra 1922, General Ellis Wolff.

Den højtærede Forsvarsminister siger, at han vil advare de Konservative imod at stille for store Fordringer. Jeg kan godt forstaa, at den højtærede Forsvarsminister, efter det Forslag, han har fremsat, vil advare de Konservative imod at stille for store Fordringer. Og saa følger den højtærede Forsvarsminister til, at Spørgsmaalet er, om vi skal blive ved 1922-Ordningen. Den Ordning, Venstre var fuldt ud tilfreds med i 1922, og som de i Aarene derefter har forsvaret varmt og energisk mod Angreb fra Oppositionens Side, den erklærer han nu for ubrugelig, og han hævder, at Spørgsmaalet drejer sig om,